17/03/2020

“Ευκαιρία να καλλιεργήσουμε την πίστη στον Θεό”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Δευτέρα 16 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε το θείο λόγο επί τη εορτή του Οσίου Χριστοδούλου του εν Πάτμω.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στην Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Γερόντισσα Χριστοδούλη καθώς και στον πατέρα Χριστόδουλο για την ονομαστική τους εορτή και τέλεσε ειδική δέηση προς τον Οικτίρμονα Κύριον για προστασία από την λοιμική νόσο.

ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ἐγώ δέ ἰδού ἐπάγω τόν κατα-κλυ-σμόν, ὕδωρ ἐπί τήν γῆν, κατα-φθεῖραι πᾶσαν σάρκα ... Καί στήσω τήν διαθήκην μου μετά σοῦ, εἰσε-λεύσῃ δέ εἰς τήν κιβωτόν,

σύ, καί οἱ υἱοί σου, καί ἡ γυνή σου, καί αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετά σοῦ».

Τή συνομιλία τοῦ Θεοῦ μέ τόν δί-καιο Νῶε παρακολουθήσαμε στό ση-μερινό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βι-βλίο τῆς Γενέσεως, λίγο πρίν ἀπό τόν κατακλυσμό πού κατέστρεψε τήν ἀνθρωπότη-τα.

Ὁ Θεός προειδοποιεῖ τόν Νῶε, γιατί θέλει νά τόν σώσει καί νά σώ-σει δι᾽ αὐτοῦ καί τά ἔμβια ὄντα πού εἶχε δημιουργήσει γιά χάρη τῶν ἀνθρώπων. Γι᾽ αὐτό καί τοῦ συ-στή-νει νά κατασκευάσει μία ξύ-λι-νη κιβω-τό γιά νά προφυλα-χθεῖ ἀπό τόν κατακλυσμό καί νά ἐπι-βιώσει.

Ἄν καί ὁ κατακλυσμός αὐτός εἶναι ἡ με-γαλύτερη καταστροφή πού συ-νέ--βη ποτέ στόν κόσμο καί ἐξαφάνισε σχεδόν τό ἀνθρώπινο γένος, πολλές ἦταν οἱ καταστρο-φές καί οἱ πανδημίες πού ἀνά τούς αἰῶνες δοκίμασαν τήν ἀντοχή ἀλ-λά καί τήν πίστη τῶν ἀνθρώ-πων.

Ὁποιαδήποτε καί ἐάν εἶναι ἡ αἰ-τία τῶν δοκιμασιῶν πού πλήττουν κατά καιρούς τόν κόσμο μας, ἕνα εἶναι βέβαιο· καί αὐτό εἶναι ὅτι ὅλες μποροῦν νά λειτουρ-γή-σουν καί εὐεργετικά γιά τόν ἄνθρωπο, ἰδιαιτέρως μάλιστα γιά τόν πιστό. Γιατί κάθε ἄνθρωπος τήν ὥρα τῆς δοκιμασίας αἰσθάνεται τήν ἀδυνα-μία καί τήν ἀσθένειά του· συνει-δη-τοποιεῖ ὅτι δέν εἶναι παντοδύ-να-μος καί δέν εἶναι αὐτός ὁ ρυθμι-στής τῆς ζωῆς του καί τῶν πραγ-μά-των τοῦ κόσμου. Κατανοεῖ ὅτι ἡ ζωή του εἶναι πρόσκαιρη καί ἔχει τήν εὐκαιρία νά ἐξετάσει τόν ἑαυ-τό του, τίς πράξεις του ἀλλά καί τή σχέση του μέ τόν Θεό.

Ἐνώπιον μιᾶς δοκιμασίας διαπι-στώ-νουμε ὅτι πολλά ἀπό ὅσα κά-να-με στή ζωή μας, πολλά ἀπό ὅσα θεωρούσαμε σημαντικά, ἀκυρώνο-νται καί διαλύονται, καί δέν μπο-ροῦμε νά στηριχθοῦμε σέ αὐτά.

Καί τότε ἐρχόμεθα καί ἐμεῖς εἰς ἑαυτούς καί βλέπουμε ὅτι μέσα σέ ἕναν κόσμο, σέ μία χώρα, σέ μία κοι-νωνία πού δοκιμάζεται καί τά πάντα κρίνονται ἀπό κάτι πού μπο-ρεῖ νά εἶναι τόσο μι-κρό, ὥστε νά μήν εἶναι δυνατόν νά τό δια-κρί-νει κανείς μέ γυμνό ὀφθαλμό, ὅπως εἶναι ὁ ἰός πού προ-κάλεσε τήν πανδημία, ἡ ὁποία πλήττει αὐ-τό τόν καιρό ὁλόκληρη τήν οἰ-κου-μένη, ὁ μόνος στόν ὁποῖο μπο-ροῦ-με νά στηριχθοῦμε, ὁ μόνος στόν ὁποῖο μποροῦμε νά καταφύ-γουμε εἶναι ὁ Θεός. Αὐτός εἶναι ἡ βεβαία ἐλπίδα μας καί ἡ ἀσφαλής προστα-σία μας καί ἀπό τή δοκιμασία τῆς πανδημίας ἡ ὁποία μᾶς ἐπισκέ-φθη---κε τόσο ἐπιθετικά.

Οἱ περισσότεροι δέν μπορούσαμε οὔτε νά τό φαντασθοῦμε ὅτι μία ἀσθένεια θά ἦταν δυνατόν στίς ἡμέ-ρες μας νά δοκιμάσει τήν ἀντοχ-ή μας καί τήν ἀντοχή ὅλων τῶν συστημάτων τοῦ πολιτισμέ-νου μας κόσμου. Ἀλλά οἱ δοκιμ-ασίες εἶναι συνυ-φα-σμένες μέ τή ζωή μας, εἶναι συνυ-φασμένες μέ τή ζωή τῶν ἀνθρώ-πων.

Αὐτό μᾶς ὑπενθύμισε καί τό ση-μερινό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βιβλίο τῆς Γενέσεως γιά τόν κατακλυσμό. Αὐτό μᾶς ὑπενθυμίζει καί ἡ ζωή τοῦ ἑορταζομένου σήμερα μεγά-λου ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ, τόν ὁποῖο τιμᾶ ἰδι-αι-τέρως ἡ Ἱερά αὐτή Ἀδελ-φό-της, καθώς ἡ Γερόντισσα φέρει τό ὄνο-μα του καί ἄγει σήμερα τά ὀνο-μαστήριά της.

Ὁ ὅσιος Χριστόδουλος ὑπέμεινε πολλές δοκιμα-σίες στή ζωή του καί ἀναγκάσθηκε μάλιστα δύο φο-ρές νά ἐγκαταλείψει τό μο-να-στήρι του ἐξαιτίας βαρβαρικῶν ἐπι-δρο-μῶν καί νά μετακινηθεῖ ἀρ-χικά ἀπό τό ὄρος Λάτρος τῆς Μι-κρᾶς Ἀσίας στήν Πάτμο, ὅπου μέ πολ-λούς κόπους ἵδρυσε τή μονή πρός τιμήν τοῦ ἁγίου Ἰωάν-νου τοῦ Θεο-λόγου, καί στή συνέχεια νά ἐγκαταλείψει γιά τόν ἴδιο λόγο καί αὐτή καί νά ἐγκα-τα-βιώσει σέ ἕνα μικρό μονύδριο στήν Εὔβοια.

Οἱ δοκιμασίες αὐτές πού ἀνάγκα-σαν τόν ὅσιο Χριστόδουλο νά ἀλ-λάξει τόν ρυθμό τῆς ζωῆς του καί νά ἐγκαταλείψει ἀκόμη καί τό μο-ναστήρι του ἄς ἀποτελέσουν καί γιά μᾶς, πού βρισκόμεθα ἀντι-μέ-τωποι μέ τή δοκιμασία αὐτῆς τῆς πανδημίας, παράδειγμα ὑπομονῆς καί ἐλπίδος πρός τόν Θεό.

Ἄς μήν ἀπογοητευόμεθα, ἄς μήν δυσα-νασχετοῦμε γιά τίς ἀλλαγές πού φέρνει στή ζωή μας. Ἄς τίς ἀντιμετωπίσουμε μέ ὑπομονή καί μέ ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί στίς ὁδηγίες τῶν ὑπευθύνων. Ἄς ἀξιοποιήσουμε τήν εὐκαιρία πού μᾶς δίδει ἡ δοκιμασία αὐτή γιά νά καλλιεργήσουμε τήν πίστη μας στόν Θεό, γιά νά ἐξετάσουμε τή ζωή μας καί νά ἀναθεωρή-σου-με τίς πράξεις μας, τίς σκέψεις μας, τίς ἐπιλογές μας, γιά νά μετα-νοή-σουμε καί νά προσεγγί-σου-με περισσότερο τόν Θεό.

Καί ἐάν ὁ Νῶε σώθηκε ἀκολου-θώντας τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ καί κατα-σκευ-άζοντας τήν κιβωτό μέ-σα στήν ὁποία εἰσῆλθε καί παρέ-μει-νε ἐπί σαράντα ἡμέρες, ἐμεῖς ἄς ἐκμεταλλευθοῦμε τόν πε-ριορισμό, τόν ὁποῖο μᾶς συ-νιστοῦν οἱ ὑπεύ-θυ-νοι τῆς πολιτείας, καί ἄς ἀφιε-ρώ-σουμε τόν χρόνο αὐτό στή με-λέ-τη, τήν περισυλλογή, τήν προ-σευχή καί τήν ἐκζήτηση τοῦ ἐλέ-ους τοῦ Θεοῦ, ὥστε νά παρέλθει τό συντομότερο δυνατόν ἡ δοκιμα-σία διά πρεσβειῶν τῆς Κυρίας Θεο-τόκου, τῶν ἁγίων Πάντων καί τοῦ ἑορ-τα-ζο-μένου ὁσίου καί θεο-φόρου πα-τρός ἡμῶν Χριστο-δού-λου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ὁ ὁποῖος εὔχομαι πα-τρικά νά πρεσβεύει ἰδιαιτέρως καί γιά τόν πατέρα Χριστόδουλο καί γιά τή Γερόντισσα, ὥστε νά εὐα-ρεστεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί νά καθο-δη-γεῖ μέ σύνεση καί ἀγάπη τίς

ἀδελ-φές, τῶν ὁποίων τήν πνευ-ματική προστασία τῆς ἐμπι-στεύθηκε ἡ Ἐκ-κλησία, εἰς ἔτη πολ-λά πρός σω-τη-ρία τῶν ψυχῶν καί δόξα Θεοῦ.